

התזמורת הפילהרמונית תנוגן את „אאידה” בקהיר

וויקטור נחמיאס יהיה שם כתב הטלוויזיה הישראלית

מה תגן התזמורת הפילהרמונית הישראלית כי אשר תקיים את הקונצרט הראשון שלה בקאהיר אחרי 30 שנה? הציע הפרופסור מייכ"ל אל הרסגור: את האופרה אאידה של ג'וזפה ורדי. אאידה נכתבה, כידוע, במיוחד למען חנוכת תעלת סואץ, על פי הזמנת השליט המצרי של אז, הכדיב איסמאעיל. וחוז משו, באידיש זה מצלצל כמו „אויך”.

שרהאוצר שימחה ארדיך למנכ"ל אל על החדש, מרדכי (מוטי) הוד, עם היוודע דבר בואו של נשיא מצריים, מוחמד אנוואר אל-סאדאת: „אני מקווה שכשיבוא סאדאת לא תהיה שבתה של פועלי התחזוקה בלוד”.

ביקור הנשיא המצרי חולל מהפכה נפשית אצל ארדיבגיין-מושב, מרדכי קופ, בעליו של קפה טמנון, הידוע כמקום מפגש של שמאלני ירושלים, קופ, המתגאה בכך שתמך בשנים האחרונות בתנועה למען ארץ-ישראל השלימה ונימנה עם מעריציו של ראש הליגה היהודית הרב מאיר כהנא, כיסה השבוע את כל חזית בית-הקפה בדגל מצרי ענק. בישר ללקוחותיו כי הוא תומך בהחזרת „הרבה שטחים” לערבים. כשהזוה בטל-לויזיה במיפגש בגין-סאדאת, פרץ במחאות כפיים והסביר לבאי הקפה כי ימות המשיח קרבים.

מעריץ אחר של האורח המצרי הוא אהוד אל-שאווה, בן-דודו של ראש-עיריית עזה, ראשד אל-שאווה. בשיחה עם עיתונאים גרמנים סיפר כי הכיר את סאדאת באורח אישי, כשכיהנו שניהם בתפקיד ספורטיבי. אל-שאווה העזתי הוא נשיא התיאחדות הפינג'פונג הפלסטינית, ואילו סאדאת היה בעבר נשיא התיאחדות הפינג'פונג הכל-ערי בית.

סוד מישפחתי כמוס גילתה השבוע אהרונה רייך, אשתו של אסי רייך. היא סיפרה בעצב כי אנוואר אל-סאדאת הרס חלום נכסף של הדיינים, שלפניו יהיה מושג דיון האישיות המיזרחית-כרתית הראשונה שתחצה את הים קווים ותבקר בבירת האויב. עתה בא המצרי וגזל את הבכורה.

בישיבת-מערך שהתקיימה במחלקת-החדשות של הטלוויזיה, אמר הכתב החיים גיל: „בפעם הראשונה בחיי אני מקנא בוויקטור נחמיאס בקהיר!”

מי שפתח באחד הלילות בשבוע שעבר את התחנה הצבאית גלי צה"ל חשב בטרעות כי עלה על גל של תחנה ערבית. צלילי מנגינה מיור-חית ידועה בקעו מהתחנה במשך זמן רב, ולפתע הצטרף אל הצלילים השדרן-המצחיקן דן רייך-זאב, ששר בקולו ה-מיוחד „יאללה יה אנוואר, תבוא בינאר, תבוא בפברואר, רק תבוא!” השיר הפך פופר לרי, ובמקום המיפגש הלילי של הבוהימה בתל-אביב, קפה באבא, שרים אותו מאז כשיר לאומי.

מי שוכה מן ההפקר

אפרים קציר נשיא מדינת-ישראל נאלץ להיאבק בשומרי ראשו המצריים של אנוואר אל-סאדאת, כדי שיאפשרו לו להצטרף למכונת הנשיא שעמדה להסיעם לירושלים. בתום קבלת הפנים בנמל-התעופה, אחרי שסאדאת לחץ את ידי השרים והנכבדים, הוא מניף את ידיו לשלום לקהל הצופים. בגלל ההמולה שנוצרה סביבו נדחק הנשיא אפרים קציר בידי אנשי-הביטחון המצריים והוא נראה בתמונה מימין מנסה לפלס לו דרך למכונתו.

אי-שביטחון מצרי בעל-גוף חוסם בגופו את הכניסה למכונת בפני הנשיא קציר, המנסה להיחמק מאחרי גבו. אי-שביטחון ישראל (מימין) חש לעזרתו של קציר ומבקש לדחוף את המצרי שלא יזהה את קציר.

נשיא קציר מצליח סוף-סוף לפלס לו דרך אל דלת מכונתו, שבתוכה כבר ממתין הנשיא המצרי, אבל אנשי-הביטחון מונעים ממנו בידיהם את הכניסה אל תוך המכונת. לבסוף הצליחו שומרי ראשו של הנשיא אפרים קציר לשכנע את אנשי-הביטחון המצריים להניח לקציר להצטרף למסע.

לאנשים הנכונים!
777
הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

כרמל מזרחי
מקביר ראשון לציון וזכרון יעקב